

**HOMENATGE
A JOSEP ROCA-PONS**

Estudis de llengua i literatura

*A cura de Jane White Albrecht, Janet Ann DeCesaris,
Patricia V. Lunn i Josep Miquel Sobrer*

Publicacions de l'Abadia de Montserrat
Indiana University
1991

ÍNDIX

Presentació	5
WILLIS BARNSTONE, <i>Song of the Birds</i> / Cant dels ocells .	7
JANE WHITE ALBRECHT-PATRICIA V. LUNN, <i>La Plaça del Diamant</i> i la narració de la consciència	9
ANTONI M. BADIA I MARGARIT, Els «nomina actionis» dins el <i>Diccionari general</i> de Pompeu Fabra. Situació i suggeriments	23
WILLIS BARNSTONE, Rubén Darío i Antonio Machado: un assassinat literari fallit o la persistència del modernisme a la poesia d'Antonio Machado	43
ALBERT BASTARDAS I BOADA, Futur del català i planificació sociolingüística	71
LUIS BELTRÁN, Serranas, parodia y «mundus inversus»	81
MARYELLEN BIEDER, La mujer invisible: lenguaje y silencio en dos cuentos de Mercè Rodoreda	93
PATRICIA J. BOEHNE, Guy i Tirant: contagiositat de la malaltia d'amor	111
AUGUST BOVER I FONT, Josep Sebastià Pons i els Jocs Florals de Barcelona	127
JOAN DE DÉU DOMÈNECH-VINYET PANYELLA, J. V. Foix, traductor	135
MARK G. GOLDIN, Para comprender el cambio fonológico en castellano	145

CRISTINA GONZÁLEZ, <i>Vna santa enperatris</i> : novela esquizo- frénica	153
JOSEPH GULSOY, El desenvolupament de la <i>-l</i> implosiva en català	167
CONSUELO LÓPEZ MORILLAS, Aljamiado <i>desyerrar</i> 'errar' y el prefijo <i>des-</i> intensivo en el nordeste peninsular	205
CARLOS E. POLIT, Constancia e incertidumbre en el poema XLVI de Ausiàs March	223
PHILIP D. RASICO, Pompeu Fabra i els orígens de la fonolo- gia catalana	231
THOMAS J. WALSH, Sobre la permutació de la <i>e</i> tancada i la <i>e</i> oberta tòniques del llatí vulgar en el català medie- val	243
MARIA TERESA YNGLÈS, Les relacions semàntiques del cas datiu	271
Bibliografia de Josep Roca-Pons	309

PRESENTACIÓ

Josep Roca-Pons és un dels responsables màxims de la projecció de la cultura catalana al continent nord-americà. D'una banda, el professor Roca-Pons ha donat classes de lingüística i de literatura catalanes a algunes universitats d'Amèrica, principalment a la d'Indiana, a Bloomington, on, de fet, va crear tota una escola de catalanistes i catalanòfils. Però la seva influència sobreïx dels límits del *campus* estricte. El doctor Roca-Pons va treballar durant una colla d'anys perquè s'establís la North American Catalan Society, de la qual és cofundador i President d'Honor; també ha estat un dels impulsors de la revista acadèmica que ha sortit de la NACS, la *Catalan Review*. Pel seu esforç, molta gent a Nord-Amèrica que no hauria ni sentit a parlar del català va poder trobar l'impuls per començar els seus estudis en aquesta llengua. També gràcies a ell, els qui ja hi estaven introduïts van poder trobar un fòrum per presentar els treballs d'investigació i d'estudi.

Els editors hem concebut el volum present com a demostració de la influència d'en Josep Roca-Pons sobre els seus estudiants i els seus col·legues. La bibliografia del mateix Josep, tant com els articles que han estat escrits en honor seu, són testimoni de l'amplitud dels seus interessos com a catalanista, com a hispanista i com a lingüista. En Josep no va professar mai cap distinció entre llengua i cultura, per això les dues vessants dels estudis d'aquest volum constitueixen un tribut a la unitat de la seva visió.

Hí ha, encara, una altra unitat en la personalitat d'en Josep que es reflecteix només d'una manera subtil a l'antologia present:

l'ètica professional que va inspirar la seva vida acadèmica és indistingible de la seva ètica personal. Ha estat i és un home generós dels seus coneixements i del seu temps, no pas perquè una generositat així hagués de proporcionar-li beneficis, sinó perquè en Josep posseeix una generositat sense deliberació i la practica d'una manera natural, espontània, immanent, sense esperança de retribucions. Per això existeix el volum present, prova del reconeixement que en Josep mereix sense ni haver somiat a demanar.

Aquells de nosaltres que hem rebut les influències d'en Josep també hem rebut —com ell mateix— la de la seva muller, na Teresa Boix de Roca-Pons. La tasca de difondre la llengua i la cultura catalanes, na Teresa l'ha duta a terme d'una manera humaníssima i fonamental mitjançant el seu paper d'interlocutora. Per als estudiants, amics i col·legues d'en Josep a Indiana University, el plaer de conversar amb na Teresa en la seva llengua va ser el primer avantatge real d'aprendre català.

Els estudiants de St. Paul's School a l'Anglaterra del segle XVI recitaven diàriament un catecisme que els instava a «ensenyar que has après amb amor», *teche that thou hast lerned lovyngly*. Inspirats pels exemples de Josep i Teresa, nosaltres ens dediquem a la tasca d'ensenyar amb amor, com els qui reben aquest homenatge ens ho han ensenyat a nosaltres.